

ביאור בדרך אפשר

ביאור בדרך אפשר

1 המצב שאכן היה לאחרי הגם דפורים, שליהודים היתה
2 אורה ושמחה וישון ויקר⁴², בכל המובנים בפשטות בגשמיות
3 וגם ברוחניות⁴³ [ויתירה מזה שגם בית המן נתן
4 לאסתר⁴⁴, כלומר שהיה אז גם המעלה ד"אתהפכא חשוכא
5 לנהורא" (=התהפכות החושך לאור)],
6 אלא שמכל-מקום עדיין נמצאים
7 בגלות, וכלשון הגמרא "אפתי
8 עבדי אחשורוש אנו"⁴⁵)
9 עדיין עבדי אחשורוש (אנו), הם
10 שבוירים ונדפאים (פתית)
11 מעצם זה שהם בגלות. וגם על
12 ידי ה'פתית' והלב נשבר
13 דישראל הנגרם מעצם זה
14 שנמצאים בגלות, מגיעים
15 להתגלות ה'מאור'.
16 והענין הוא, הסיבה לכך שכשם
17 שמסירות נפש בזמן הגזירות קשורה
18 בגילוי עצם הנשמה, כך גם היות
19 היהודי שבור ו'כתי' מהמצאותו
20 בגלות מעורר את גילוי עצם הנשמה,
21 דזה שישאל הם שבוירים
22 מעצם זה שהם בגלות (גם)
23 פשיש להם הרחבה בגשמיות
24 וברוחניות), הוא, כי רצונו
25 האמתי של כל אחד מ'ישאל
26 הוא שיהיה גלוי אלקות, ישנם
27 דברים שלמרות שהאדם חפץ בהם אך
28 מציאותו אינה תלויה בהם, לעומתם
29 ישנם דברים אשר בלעדם חיי אינם
30 חיים. וכמו כן רצונו של יהודי בגילוי
31 אלקות הוא עד כדי כך שזה
32 (גלוי אלקות) נוגע לעצם
33 מציאותו דבר זה מתבטא בכך
34 שכשחסר בגילוי אלקות איננו יכול
35 להשלים עם כך, ולכן, זה שבזמן
36 הגלות אין מאיר גלוי אלקות
37 כמו שהיה בזמן הפית בזמן
38 שבית המקדש היה קיים ו'בפכא
39 כשמתבונן בזה שאמר
40 רבותינו ז"ל⁴⁶ "כל מי שלא
41 נבנה בית המקדש בימיו הרי

זה כאלו נחרב בימיו" כיון שהאחריות לתיוקן החורבן והגלות מוטלת
על כל אחד, לכן כל זמן שהגלות מתמשכת הרי זה כאלו היא מתרחשת ברגע
זה. ואם כן בנוסף לכך שקשה להכיל את המצב בו אין גילוי אלקות, הרי
בלתי נסבלת המחשבה שהדבר תלוי בי ואיננו נעשה], הנה מזה עצמו
איז ער אינגאנצן צוטרייסקלט
(=הוא מזועזע לגמרי), 'פתית'.
וגם כאשר מדובר ביהודי שהוא
בדרך נצילית ביותר שלכן
מאיר אצלו גלוי אלקות
בדגמת הגלוי שהיה בזמן
הפית⁴⁷, מפל-מקום, מזה
שבכללות העולם אין מאיר
הגלוי, מוכח, שגם הגלוי
שמאיר אצלו הוא גלוי
מגבול. דכשמאיר גלוי אור
אין-סוף הפלי-גבול הביטוי לכך
שהינו בלי גבול הוא בכך שהגלוי
הוא בכל מקום, וכשישנו
מקום אחד (אפלו פנה
נדחת) שאין מאיר שם גלוי
אלקות, הוא מפני שהגלוי
(גם בהמקום שהוא מאיר)
הוא גלוי מגבול. [וזהו הביאור
במה שמובא במאמר אדמו"ר
הזמן⁴⁸ דאיתא בתקונים⁴⁹
(=שמוכא בתיקוני זוהר) שאפלו
אם היה צדיק אחד חוזר
בתשובה שלמה בדרור היה
בא משיח, הקשר בין ביאת משיח
לתשובה שלימה הוא פי על ידי
תשובה שלמה ממשיכים
ומגלים גלוי אור אין-סוף
הפלי-גבול, וגלוי זה הוא
בכל מקום. הגאולה שתהיה בכיאת
משיח קשורה בגלוי אור אין-סוף
הפלי-גבול כיון שבגאולה זו לא
תישאר פינה בעולם שלא תיגאל].
ומזה שאין מאיר אצלו גלוי

בגלות⁴¹ [ועל-דרך המצב שהיה לאחרי הגם
2 דפורים, שליהודים היתה אורה ושמחה וישון
3 ויקר⁴², בפשטות וגם ברוחניות⁴³ [ויתירה מזה
4 שגם בית המן נתן לאסתר⁴⁴, שהיה אז גם
5 המעלה דאתהפכא], אלא שאפתי עבדי
6 אחשורוש אנו⁴⁵], הם שבוירים ונדפאים (פתית)
7 מזה שהם בגלות. ועל ידי ה'פתית' דישראל מזה
8 שנמצאים בגלות, מגיעים לה'מאור'.
9 והענין הוא, דזה שישאל הם שבוירים מזה
10 שהם בגלות (גם פשיש להם הרחבה
11 בגשמיות וברוחניות), הוא, כי רצונו האמתי
12 של כל אחד מ'ישאל הוא שיהיה גלוי אלקות,
13 ועד שזה (גלוי אלקות) נוגע לעצם מציאותו,
14 ולכן, זה שבזמן הגלות אין מאיר גלוי אלקות
15 כמו שהיה בזמן הפית [ובפכא כשמתבונן בזה
16 שאמר רבותינו ז"ל⁴⁶ כל מי שלא נבנה בית
17 המקדש בימיו הרי זה כאלו נחרב בימיו], הנה
18 מזה עצמו איז ער אינגאנצן צוטרייסקלט, פתית.
19 וגם כשהוא בדרך נצילית ביותר שמאיר אצלו
20 גלוי אלקות בדגמת הגלוי שהיה בזמן הפית⁴⁷,
21 מפל-מקום, מזה שבכללות העולם אין מאיר
22 הגלוי, מוכח, שגם הגלוי שמאיר אצלו הוא
23 גלוי מגבול. דכשמאיר גלוי אור אין-סוף הפלי-
24 גבול, הגלוי הוא בכל מקום, וכשישנו מקום
25 אחד (אפלו פנה נדחת) שאין מאיר שם גלוי
26 אלקות, הוא מפני שהגלוי (גם בהמקום שהוא
27 מאיר) הוא גלוי מגבול. [וזהו מה שמובא
28 במאמר אדמו"ר הזמן⁴⁸ דאיתא בתקונים⁴⁹
29 שאפלו אם היה צדיק אחד חוזר בתשובה
30 שלמה בדרור היה בא משיח, פי על ידי תשובה
31 אין-סוף הפלי-גבול, וגלוי זה הוא בכל מקום]. ומזה שאין מאיר אצלו גלוי

(41) להעיר, דבפנים המאמר (סט"ו) מובא (רק) "זמן הגלות", ובה"קיצור" - "זמן הגלות והגזירה". (42) אסתר ח, טז.
(43) ראה מגילה טז, ב. (44) אסתר ח, א. (45) מגילה יד, א. (46) ראה ירושלמי יומא פ"א ה"א (ד, ב). מדרש תהלים עה"פ
קלו, ז. (47) להעיר מהידוע ש"לפני . . . רשב"י לא נחרב הבית כלל" (פלח הרמון שמות ע' ז בשם אדה"ז). (48) מאמרי
אדה"ז הקצרים ע' תג. (49) כ"ה במאמרי אדה"ז הקצרים שם. וראה זהר חדש ס"פ נח (כג, ד): דאי יחזרון בתשובה רישי